

stajał. Serb njeby nam to tak derje napisał! Při čěskim prawopisu (y a i jako zmjehčowanje, uo) su tež dospołne čechismy: *Nejgnadnejšchemu* (superlativ na nej- m. naj- mamy tež pola Warichia a je nětko tež tu a tam slyšeć n. př. w połodnju Serbow); *frały* m. *frału*; *diediczuom* (dwěluju, zo by to słowo hišće w Serbach tehdom bylo) m. *nastupnikam*, *herbam*; *wšickny*; *wěcich* m. *wěcach*.

Ryč (wuprajana) so njeje wot 15. stotka wjele přeměnila. Jenož „ř“ snadź je hišće swój wosebity zynk mělo (*poslužny*, *Słowo*). „ř“ w znatym zestajenju je hižo do „š“ zesłabnyło; hewak by so pisało *prziřaham*. Za „ch“ w spočatku słowow tudy přiklad nimamy; Warichius ma hišće *chleb*. Zynk „dź“ je jenož po čěskim wašnjju *di* pisany; ale wuprajało je so hižo kaž nětko zmjećene (nic jako w čěšćinje), dokelž pornjo stejace „ć“ njeje sebi pisař zwažił po čěsku jako „t“ pisać, ale *czřch* (*staczřch*). Zynk „y“ je dwójcy *ey* pisany, ale drje z wliwom čěšćiny.

Pisařske zmylki drje su: *częřem* m. *częřemu*; *poslužny* m. *poslušny* (najskerje); *napomenan* m. *napominan*; *budaw* m. *budum* (*budu*). Snadź tež *frały* m. *frałhu*? za *lepřchy* m. za *lepřche*.

Ryčniske formy su kaž pola Warichia. Pomnmy jenož: *knjezu* (při mjenje krala snadź potom -owi?); *dźědźicom*, *kralom*; *wednje* nětko: *wodnjo*; *napominan* (krótke *wukónćenje*, kaž: *budź khwalen!*); *kotare* (kaž w delnjołužiskim, njeje-li pisařski zmylk); *pomóz* (nětko skažene: *pomazy*)!

Glossy w agendze Khrystofa Blöbela.

Podal *M. Hórnik*.

Dokelž hornjoserbske ryčne pomniki ze 16. lětstotka jara mnohe njejsu, směmy tež snadnički podawać, kotrež su so w rukopisach zaxowale. Štóž wjetše rukopisne wěcki nadeńdže, njech je nam w tutym časopisu zdźěli!

Tónkróc wupisuju dospołnje wšitke glossy Khr. Blöbela, na kotrež sym w Katholskim Póse, 1864 str. 143, jenož z krótka spomnił w nastawku *Seisentrirt*, *budyři tachant* a *přeni administrator we Łužicach*.